

Przedpłata:
w ekspedycji 36 gr.
na poczcie 46 gr.
manip. poczt. 13 gr
Oređownik Urzęd.
wychodzi:
co środy i soboty

Oređownik Urzędowy

Powiatu Leszczyńskiego

Ogłoszenia:
przyjmuje się
za opłatą 5 gr.
za wiersz mm.
4 łamowy.

Administracja: „Drukarnia Leszczyńska“ Spółdzielnia z odp. ogr. w Lesznie, ul. Wolności nr. 20. — Telefon 61.

Rozporządzenie policyjne

w przedmiocie publicznych miejsc kąpielowych oraz dotyczące publicznych kąpeli wodnych i słonecznych

Na zasadzie postanowień §§ 6, 12 i 15 ustawy o zarządzie policyjnym z dnia 11 marca 1850 r. (Zb. U str. 265) oraz §§ 137 i 139 ustawy o ogólnym zarządzie kraju z dnia 30 lipca 1883 (Zb. U. str. 195) zarządzam niniejszem za zgodą Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego na cały obszar Województwa Poznańskiego, co następuje:

§ 1.

We wszystkich miejscowościach gdzie rzeki, jeziora, stawy lub głębokie rowy służą do gromadnych kąpeli, muszą być, gdzie tego warunki miejscowe wymagają, przez lokalne władze policyjne oznaczone miejsca kąpielowe i to dla każdej płci osobne, a zatem osobne dla mężczyzn i osobne dla kobiet.

W szczególności oznaczenie tych miejsc powinno być następujące:

- a) na łądzie, np. palami, połączonymi drutami, lub w inny odpowiedni sposób,
- b) w wodzie pływającymi bojami (balony blaszane lub drzewa wolno-pływające, przywiązane do drutów lub łańcuchów, umocowanych kotwicami do dna rzek lub jezior).

W miejscowościach gdzie zarządzenia w myśl niniejszego rozporządzenia zostały wydane, używanie kąpeli poza miejscami w ten sposób wyznaczonymi, jest surowo wzbronione i zakazane.

W miejscowościach, gdzie mała powierzchnia wody nie pozwala na wyznaczenie osobnych miejsc kąpielowych dla obu płci, muszą być ustanowione osobne godziny kąpielowe dla mężczyzn i osobne dla kobiet.

§ 2.

W miejscach przeznaczonych do kąpeli muszą być umieszczone tablice z napisami, które w sposób wyraźny będą je wskazywały, a nadto mają wskazywać stale (w sezonie kąpielowym) głębokość wody.

§ 3.

W razie stwierdzenia podniesienia się stanu wody wskutek wezbrania rzeki, muszą być odnośne znaki (ograniczające miejsca kąpielowe) przesunięte, a po opadnięciu wody umieszczone napowrót w miejscu właściwym.

Na wypadek samoczynnego (wskutek prądu wody) wytworzenia się na przestrzeni wyznaczonego miejsca kąpielowego wyrw, i dołów, zagrażających utonięciem, należy je zaraz oznaczyć szczególnymi znakami (n.p. palami lub prętami z przybitymi widocznymi krzyżami).

Miejsca kąpielowe w rzekach muszą być stale a przynajmniej co 14 dni rewidowane przez miejscowe władze policyjne celem ustalenia i wykazania głębokości.

W razie stwierdzenia, iż w międzyczasie głębokość wody znacznie się powiększyła na całej przestrzeni i zagraża niebezpieczeństwem utonięcia, musi być bezwzględnie wybrane i oznaczone inne miejsce kąpielowe lub też odpowiednio przesunięte.

§ 4.

Zakazuje się surowo używanie miejsc kąpielowych, przeznaczonych dla innej płci.

Ograniczenie to nie dotyczy jedynie nieletnich dzieci, które kąpią się z rodzicami.

§ 5.

W miejscach otwartych (publicznych) można używać kąpeli słonecznych jedynie w kompletnych ubraniach (kostjumach) kąpielowych i to w odległości powyżej do 50 mtr. licząc od kraju wody.

§ 6.

Miejsca, przeznaczone do kąpeli słonecznych bez ubrań muszą być ogrodzone parkanem szczelnym o wysokości conajmniej 3 metrów, a urządzone zupełnie osobno dla mężczyzn i osobno dla kobiet.

§ 7.

W ubraniach kąpielowych można przebywać w miejscach kąpielowych, otwartych jedynie na brzegach, a oddalać się wolno do 50 metrów, licząc od kraju wody.

Wałęsanie się w ubraniach kąpielowych poza tą przestrzeń jest surowo zakazane.

Wyjątek stanowią jedynie stale (koncesjonowane) zakłady kąpielowe, gdzie kąpiący muszą się udać celem zabrania ubrań, a odnośny zakład leży w dalszej odległości od granicy wody, aniżeli 50 metrów.

§ 8.

Rozporządzenie niniejsze należy umieścić we wszystkich miejscowościach, gdzie istnieją tego rodzaju miejsca kąpielowe i to w miejscach widocznych oraz dostępnych.

§ 9.

Winni przekroczeń niniejszego rozporządzenia podlegają karze grzywny do 60 złotych lub w razie niemożności zapłacenia stosownej karze aresztu.

§ 10.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia, a jednocześnie tracą moc obowiązującą rozporządzenia dotychczasowe, sprzeczne z obecnym.

Poznań, dnia 7 kwietnia 1926 r.

Wojewoda Bniński.

Powyższe podaję do ogólnej wiadomości.

Leszno, dnia 5 czerwca 1926 r. 7118/26-4.

Starosta (—) Zenkteler.

Rozporządzenie weterynaryjno-policyjne

Wojewody Poznańskiego w sprawie pryszczycy.

Celem stłumienia zarazy pryszczycy na zasadzie §§ 16 i nast. ustawy pomorowej z dnia 26 czerwca 1909 r. (Dz. Ust. Rz. str. 519) oraz odnośnych przepisów wykonawczych zarządzam, co następuje:

§ 1.

1. Uchylam wstępny ustęp wraz z przynależnymi punktami 1 i 2 § 15 tutejszego rozp. wet. polic. z dnia 6 kwietnia br. L. dz. 10410/26 Dz. Urz. str. 63 a w miejsce tego ustanawiam następujące postanowienie: „Na wywóz zwierząt racicowych z poszczególnych obojęt dalszego obwodu obserwacyjnego na rzeź zezwolić może każdorazowo i indywidualnie

odnośny Starosta (Prezydent miasta), a to tylko z przeznaczeniem na rzeź przy przewiezieniu wozem wprost do położonego w pobliżu miejsca uboju lub do najbliższej położonej stacji kolejowej z przeznaczeniem do rzeźni publicznej Państwa Polskiego, posiadającej bezpośrednie połączenie torami kolejowymi, lub na targ rzeźni w Poznaniu po uprzednim zbadaniu i wystawieniu zaświadczenia zdrowotności przez odnośnego urzędowego lekarza weterynaryjnego przed wyprowadzeniem z obejścia tego z ważnością 48 godzin, z zaświadczenia tego winno wynikać, że tak zwierzęta, mające być wyprowadzone jak i wszystkie zwierzęta racicowe danej zagrody zostały zbadane i uznane za wolne od objawów chorób zaraźliwych".

2. Uchylam w ustępie b § 17 podanego mego rozp. weter.-polic. słowa: „w razie potrzeby” zdanie i ustępu b. otrzymuje zatem następujące brzmienie:

b) handlu zwierzętami racicowymi i także handlu drobiem, który się odbywa bez poprzedniego zamówienia i td.

3. W końcowym brzmieniu ustępu wstępnego § 17 podanego rozp. uchylam wyrazy „należy zakazać”, zastępując je wyrazami „zakazuje się”.

§ 2.

Do punktu 7 § 2 podanego mego rozporządzenia weter.-polic. 10410/26 dodaję dalszy ustęp: „Tudzież wstęp do obór, chlewów i pomieszczeń, gdzie się znajdują zwierzęta racicowe, w całym obwodzie ściślejszym zapowietrzonym jest osobom wyżej (7) wspomnianym zakazany.”

§ 3.

Poza wyżej podanymi zmianami, zatrzymuje tutejsze rozporządzenie weter.-polic. 10410/26 z 6 bm. (Dz. Urz. str. 63) w całej pełni moc obowiązującą.

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia

Poznań, dnia 16 kwietnia 1926 r.

Wojewoda (—) Bniński.

Powyższe podaję do publicznej wiadomości.

Leszno, dnia 7 czerwca 1926. 7119/26 4

Starosta (—) Zenkteler.

Ogłoszenie.

W dniu 30 czerwca br. o godz. 10-tej przed południem rozpocznie się w Zakładzie Bakteriologii Uniwersytetu w Poznaniu Wały Wazów 25. kurs dezynfektorski który zakończy się egzaminem dnia 10 lipca 1926 r. Koszta wyszkolenia i egzaminu wynosić będą 30 złotych.

Kandydaci winni wnioski swe przelać najpóźniej do dnia 23 bm. przez Starostwo do Urzędu Wojewódzkiego względnie do Zakładu Bakteriologii, dołączony zaświadczenie dobrego prowadzenia się, wystawione przez władzę policyjną i świadectwo lekarza powiatowego.

Leszno, dnia 12 czerwca 1926. 2342 I/26 W P.

Przewodniczący Wydziału Powiatowego

Starosta (—) Zenkteler

Rozporządzenie.

Wojewody Poznańskiego w przedmiocie, taryfy opłat, za oględziny zwierząt rzeźnych i badanie mięsa wraz z trychinoskopją, obowiązujące na obszarze Województwa Poznańskiego z wyjątkiem obszarów, podlegających obowiązkowi uboju zwierząt rzeźnych w rzeźniach publicznych.

Na mocy § 14 prusk. ust. wykon. z dnia 28 czerwca 1902 roku (zb. ust. str. 229) o oględzinach zwierząt rzeźnych i badaniu mięsa ustanawiam na

obszarze Województwa Poznańskiego z wyjątkiem obszarów podlegających obowiązkowi uboju zwierząt rzeźnych w rzeźniach publicznych, następującą taryfę opłat za oględziny zwierząt rzeźnych, badanie mięsa i trychinoskopją.

Paragraf 1. tut. taryfy opłat z dnia 25 maja 1925 r. L. dz. 24000/25 I. (Dz. Urz. str. 149-151) uchyla się, a na jego miejsce ustanawiam:

A. Gatunek zwierząt rzeźnych.	B. Należytość pobierana od właściciela zwierząt		C. Należytość 25 proc. którą należy oddać do kasy policyjnej na pokrycie kosztów podróży badania uzupeł. itd.		Uwaga:
	zł	gr	zł	gr	
1. bydłę rogate wyjąwszy cieląt do 3 miesięcy.	3	60	—	90	
2. cielę do 3 mies. życia, owca, koza lub inne zwierzę	1	00	—	25	
3. trzoda chlewna:					
a) oględziny żywej szt. rzeźnej wraz z badaniem mięsa z trychinoskopją	2	20	—	55	
b) oględziny żywej sztuki wraz z badaniem mięsa bez trychinoskopji	1	20	—	30	
c) sama trychinoskopja	1	20	—	30	
4. jednokrotnie konie, osły, muły, osłomuły itp.	3	50	—	—	

Pozatem wyż. wspomniane obwieszczenie moje z dnia 25 maja 1925 r. L. dz. 24000/25 I. zatrzymuje co do innych ustępów w całej pełni nadal moc obowiązującą.

Powyższa taryfa opłat ustanowiona z zastrzeżeniem każdorazowego jej odwołania wchodzi w życie z dniem ogłoszenia jej w Dzienniku Urzędowym Wojew.

Wojewoda w z. (—) Nikodemowicz.

Powyższe podaję do publicznej wiadomości pp badaczom mięsa zwracam szczególną uwagę na rubr. C. taryfy według której należy uiszczać nie 10% lecz 25% pobieranych opłat w myśl rozporządzenia mego z dnia 10 IX. 1925 r. l. dz. 7281/25, które zostało ogłoszone w Orędowniku Urzędowym powiatu leszczyńskiego z dn. 19. IX. 25 r. Nr. 36/25.

Starosta (—) Zenkteler.

Zakupimy w sezonie za gotówkę

Większą ilość wiśni

po cenach rynkowych. Naczynia do dyspozycji. Upraszamy o łaskawe zgłoszenia:

Hartwig Kantorowicz Nast. Tow. Akc. Poznań.

NAKAZY PŁATNICZE

wyrazy i drużni.

Do nabycia w ekspedycji Głosu Leszczyńskiego